For Sølvbrudeparret

Den 21de December 1890.

Trykt hos Martius Truelsen, Kjøbenhavn

Mel.: Hr. Peder kasted Runer over Spange.

Endnu en Gang til *Brud* og *Brudgoms* Ære
Vi vore bedste Ønsker vil frembære,
Saa gode vi dem kjender,
Saa lette at forstaa,
Som ikkun Slægt og Venner
Dem kunde foreslaa:
Lykke, Held! alt jo indbefatter,
Lykke, Held! ønske vi Jer atter.
Lykke, Held!

Lad Tankerne kun flyve lidt tilbage
Til en af Eders lykkeligste Dage,
Da sammen I blev bundet
Med Hymens bløde Baand,
Som Amor havde spundet
For Jer med lette Haand.
Fagre Dag; Tiden hurtig rinder,
Fagre Dag! Ei det Billed svinder,
Fagre Dag!

Den svundne Tid kun kort os forekommer,
Og hurtigt iler for os Livets Sommer,
Men naar man heldig høster,
Hvad man i Lykke saaer,
Med Glæde man sig trøster
I Livets Efteraar.
Fagre Tid! hvor man skjønt sig fryder,
Fagre Tid! hvor i Ro man nyder,
Fagre Tid!

Gid Eders Sommer end maa vare længe,
Og Sol og Lys til Eder ind sig trænge,
Og gid, som hidtil, Lykke
Hos Eder fæste Bo,
Og Eders Hjem maa smykke
I Kjærlighed og Ro!
Kjærlighed! skjønnest' Ord for Læben,
Kjærlighed! Livets hele Stræben,
Kjærlighed!

